

Canvi de direcció artística a la Fira Mediterrània

Júlia Farrero, dissabte a la tarda a la plaça Major. Casant tradició amb circ i moviment. Magnètic. ■ ANNA BRUGUÉS / FIRA MEDITERRÀNIA

David Ibáñez completa la seva setena Fira Mediterrània consolidant la col·laboració amb altres festivals i equipaments per vincular la cultura tradicional amb la d'avui

Arrelar a les xarxes

Jordi Bordes
MANRESA

Júlia Farrero provava dissabte a la plaça Major de Manresa el resultat d'una residència artística: pretenia vincular la seva disciplina de trapezi amb la tradicional baixada de teies de foc de la vall de Boí. Dos elements aparentment distants, però que l'experimentació impulsada per la direcció de David Ibáñez durant aquests set anys ha fet pròxims. Ahir es va acabar l'última edició amb direcció artística de David

Ibáñez. No hi haurà més prorroques. El seu contracte acabarà aquest desembre. Durant tot aquest temps, la fira ha fet un gir i ha consolidat la col·laboració amb altres equipaments (com el Mercat de les Flors i L'Auditori) i festivals (Esdansa, Sismògraf i Tàrrega, però també d'altres d'internacionals), que l'han dotat de més musculatura i alhora l'han fet créixer pel que fa al discurs. La cultura tradicional és del poble. Del d'ahir (del qual es recull la cultura tradicional i folklòrica)

i del d'avui (que casa amb les propostes contemporànies i del poble, sense la necessitat d'exigir sempre un comportament professional). Ibáñez ha fet forta la cultura d'arrel vinculant-la a les xarxes, que l'han apropiat a altres mons molt catalitzadors.

La setmana passada, Àngels Blasco, directora general de Cultura Popular, advertia que calia determinar en breu com es faria la substitució d'Ibáñez. Ell va accedir al càrrec després de guanyar un concurs públic. La seva in-

tenció és que hi pugui haver un temps de relleu entre la nova persona triada i Ibáñez, que s'acomiarà al desembre. La Fundació

La Fundació Fira Mediterrània ha de decidir en breu siobre un concurs per triar nou director

Fira Mediterrània és la que ha de decidir si tira endavant un concurs. Sembla que els tràmits burocràtics endarreririen molt la resolució, però es podrien trobar solucions per reduir els *tempos*.

El director marxa satisfet també del resultat artístic d'aquesta edició, que ha tingut una dificultat afegida: les conseqüències del 155. Fins que no es va formar govern, hi va haver algunes partides que van quedar aturades. No es podia continuar disposant d'algunes

partides com si hi hagués un pressupost prorrogat, circumstància que ha obligat a tancar la fira més tard i a endarrerir contractes i acords fins a última hora. El pressupost de 900.000 euros ha permès arrencar amb una inauguració inoblidable per a molta gent –així ho han manifestat diverses persones aquests dies al mateix director–. Kukai Dantza va utilitzar la nau central de la Seu de Manresa per a una obra de fort impacte, inspirant-se en els rituals i utilitzant els

Més implicació que mai

L'any passat la Fira Mediterrània va estar a punt de suspendre's, fruit del daltabaix posterior al referèndum de l'1 d'octubre. Van aconseguir aguantar-la tot i les tensions polítiques i judicials del moment. Enguany, l'aplicació del 155 n'ha dificultat enormement la logística econòmica, tot i que finalment no hagi tingut repercussions en la programació professional, assegura el director, David Ibáñez. Són mesos convulsos, de reconeixement de la cultura popular. Hi ha, avui, més gent apuntada als grups de cultura popular? Àngels Blasco, directora general de Cultura Popular, no veu un increment en el nombre d'inscripcions a les associacions, tot i que diu, rotunda, que actualment hi ha mig milió de persones associades a entitats de cultura popular, més que mai. Però no és un fet puntual d'aquests darrers anys, sinó que es manté des de fa un temps. El nombre d'associats és el més elevat que s'ha vist mai. A més, comenta Blasco, les activitats

d'aquests grups impliquen que molta gent hi assisteixi de públic durant l'any, fet que garanteix una àmplia transversalitat arreu.

Segons la directora general, durant els mesos d'una certa paràlisi per la falta de govern i les conseqüències del 155, les associacions no van deixar de fer activitats, "cosa que demostra que la cultura popular està en mans de la societat". David Ibáñez reafirma que el panorama d'avui tampoc és de normalitat, i posa com a exemple que l'any passat Lluís Puig va assistir a la fira com a conseller de Cultura i aquest any no hi ha pogut ser. "És una situació anòmala", diu. L'equip directiu es va empescar la manera de poder-lo fer present: a l'entrada de la llotja, es podia veure un capgròs de l'exconseller fet per una colla terrassenca (amb acreditació inclosa) i el mateix Puig donava la benvinguda als espectacles amb una veu en *off*, que, per cert, anava acompanyada d'una breu sintonia de Xavi Lloses, composta per a la cita.

quadres de llums que hi ha a la mateixa Seu, admetia, ahir sorprèn Ibáñez. És una constatació de la seva feina "de formigueta", que ha anat bastint ponts ben diversos amb altres creadors com ara Juan Carlos Llerida (i el seu flamenc contemporani), la ballarina Lali Ayguadé i la cantant Joana Gomila, així com el coreògraf Roberto Oliván, "que té ganes d'investigar més". Trobades insòlites han donat lloc a espectacles com ara *A vore*. I ja s'intueix molta sintonia entre el *punk* electrònic

dels Za i un grup de cobla.

Segons dades de l'organització, l'aforament se situarà en el 72%, quan en edicions passades s'havia superat el 80%. No és una dada reveladora, perquè, segons Ibáñez, la Mediterrània respon més al model de fira que al de festival i es prioritza més generar contractacions i projectes professionals a la llotja que no pas vendre entrades. De fet, també és clau generar un relat integrador que ajudi a sumar i a socialitzar tothom a través de les fusions de cultures, així com de disciplines artístiques.

El mateix equip de la fira ha de conèixer els seus límits. Perquè construir projectes comuns amb altres festivals obliga a trobar objectius consensuats que potser no permeten idear un projecte amb la radicalitat imaginada, però que acaben sent espectacles amb una base de públic i programadors molt més àmplia. ■

La fira prioritza les contractacions i els acords a la llotja, així com l'elaboració d'un relat integrador